

Barne- og likestillingsdepartementet
postmottak@bld.dep.no

Saksbehandler: Live Kroknes Berg

Oslo 4. oktober 2018

Høring - Forslag om styrking av aktivitets- og redegjøringsplikten på likestillingsområdet

Innledning

FFO viser til Barne- og likestillingsdepartementets høring vedrørende forslag om styrking av aktivitets- og redegjøringsplikten på likestillingsområdet, datert 4. juli 2018.

Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO) er paraplyorganisasjon for 82 organisasjoner av funksjonshemmede og kronisk syke, med til sammen mer enn 330 000 medlemmer. FFOs overordnede mål er samfunnsmessig likestilling og deltakelse. Rundt 17 prosent av befolkningen har til enhver tid en funksjonshemning eller kronisk sykdom som medfører nedsatt funksjon.

FFOs synspunkter

FFO er i hovedsak positiv til modellen som foreslås av departementet.

Som en del av Likestillings- og diskrimineringsombudets brukerutvalg, har flere av interessegruppene og organisasjonene sammen utformet et tverrfaglig standpunkt i høringen om styrking av aktivitets- og redegjøringsplikten på likestillingsområdet.

Følgende organisasjoner/organer

- Antirasistisk senter
- FRI – Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold
- Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO)
- Juridisk rådgivning for kvinner (JURK)
- Krisesentersekretariatet
- Menneskerettsalliansen
- Mental Helse Norge
- MiRA ressurscenter for kvinner med minoritetsbakgrunn
- Norges Handikapforbund (NHF)
- Organisasjonen mot offentlig diskriminering (OMOD)
- Reform – ressurscenter for menn
- Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn
- Samisk KvinneForum – Sami Nisson Forum
- Stiftelsen Alternativ til vold
- Stiftelsen Stopp diskrimineringen
- Unge funksjonshemmede

er samstemte om disse merknadene til høringen:

Forslaget gjelder alle grunnlag

Vi mener det må gå klarere frem av lovteksten at plikten til å kartlegge likestillingsutfordringer gjelder alle diskrimineringsgrunnlagene. For å tydeliggjøre dette mener vi at alle diskrimineringsgrunnlagene også må nevnes i likestillings- og diskrimineringsloven §§ 24 og 24a, slik det er blitt gjort i § 26 første ledd.

Ytterligere konkretisering

Vi er positive til at offentlige myndigheters aktivitetsplikt konkretiseres og at offentlige myndigheter får en redegjørelsesplikt. Vi mener imidlertid at den foreslåtte teksten i likestillings- og diskrimineringsloven § 24 kunne blitt mer konkret og tilpasset offentlige myndigheters oppgaver. Det bør derfor vurderes om arbeidsmetoden med fire trinn i lovens § 26 andre ledd også bør tas inn i § 24. I tillegg ville det være hensiktsmessig om det presiseres at plikten gjelder all virksomhet til offentlige myndigheter. Fordi bestemmelsen vil måtte få en noe generell utforming for å dekke alle offentlige myndigheter, mener vi plikten må utdypes i den kommende proposisjonen om bestemmelsene samt i forskrift og/eller rundskriv. Dette vil gjøre det enklere for myndighetene å etterleve pliktene sine, og for ombudet å føre kontroll.

Kompetanse til å håndheve

Vi er av den oppfatning at det er nødvendig at Diskrimineringsnemnda gis kompetanse til å håndheve bestemmelsen om arbeidsgivers redegjørelsesplikt. Det vil være nyttig med slik kompetanse i situasjoner der Likestillings- og diskrimineringsombudets tilsyns- og veiledningsarbeid ikke følges opp av arbeidsgivere.

Behov for tilstrekkelige ressurser

Det er positivt at departementet ser at Likestillings- og diskrimineringsombudet må tilføres mer ressurser for å kunne utføre oppgavene som foreslås. Vi er imidlertid av den oppfatning at det vil være nødvendig med mer enn det som foreslås for at dette arbeidet skal kunne gjøres på en god og systematisk måte.

Øvrige merknader

FFO har følgende egne bemerkninger.

Det er positivt at departementet foreslår å utvide aktivitetsplikten til virksomheter helt ned til 20 ansatte. FFO stiller imidlertid spørsmål om plikten blir sterk nok for bedrifter med færre enn 50 ansatte om den ikke iverksettes før en av arbeidslivets parter krever det. Det mest naturlige er å stille krav om at bedrifter helt ned til 20 ansatte har en konkretisert aktivitetsplikt uavhengig av om en av arbeidslivets parter krever det. Dette har bakgrunn i at det er lite hensiktsmessig å lage en «mellomordning», hvor det blir vilkårlig hvilke år aktivitetsplikten blir iverksatt og ikke. Det kan oppleves både mer effektivt for arbeidsgiver og mer forutberegnelig for arbeidstagerne at plikten gjøres til et obligatorisk arbeidsverktøy også for disse virksomhetene.

På generell basis fordrer aktivitets- og redegjørelsesplikten at partene blir tilstrekkelig opplyst om at et slikt tiltak foreligger. Spesielt gjelder dette om departementet opprettholder forslaget om aktivitetsplikt for virksomheter mellom 20 og 50 ansatte der en av arbeidslivets parter krever det. Manglende synliggjøring kan resultere i at den konkretiserte aktivitetsplikten blir stående på papiret. For at plikten skal ha reell betydning, er det dermed viktig å utdype i forskrift eller rundskriv hvordan offentlige myndigheter og arbeidsgiver skal gå frem for å tilstrekkelig synliggjøre at dette er en mulighet.

Med vennlig hilsen

FUNKSJONSHEMMEDES FELLESGRUPPESAMMENKOMME

Eva Buschmann
Styreleder

Lilly Ann Elvestad
Generalsekretær